

הסינדרלה ו/הנץ' יא

nakur carav. IL

בלב היער הקסום, בין עצים ענקיים ופטריות צבעוניות, שוכן לו כפר הגמדים. הגמדים הקטנים והחרוזאים עוסקים תמיד: מבשלים מרקים ריחניים מפטריות ושורשים, מצחצחים את בתיהם הפטרייה שלהם עד שהם מבריקים, וחופרים מחלות עמוקות באדמה בחיפוש אחר אוצרות נסתרים.

בתיהם הפטרייה בכל צבעי הקשת - אדומים עם נקודות לבנות, כחולים עם פסים כסופים, וזהובים עם חלונות עגולים. ריח מתוק של עוגיות טריות ומרק שורשים חמ מילא את האוויר, וצחוקם המתגלגל של ילדי הגמדים נשמע מכל עבר.

במרכז הכפר מתנשא מגדל גבוה, גבוה מאד. המגדל היה עשוי מאבני צבעוניות שהגמדים אספו מכל רחבי העיר, והוא נצץ באור השמש כמו אבן חן ענקית. בראשו ישב גמד אחד מיוחד, גnomos שמו. לגנוומוס יש זקן ארוך וכסוף, כובע מחודד בצבע כחול שמיים, ומשקפת קסומה.

כל יום, מבוקר עד ערב, גנוומוס מביטך דרך המשקפת הקסומה שלו הרחק אל מעבר להרים הכחולים. מה הוא מחפש? הוא מחפש את ענק הסלעים.

ענק הסלעים, כשמו כן הוא, הוא
יצור ענק שחי מעבר להרים. הוא
גבוה כמו עשרה עצים, ועור גופו
נראה כמו סלעים אפורים וחומניים.
לפעמים, כשהنمאנס לו לשבת לבד,
הוא יוצא לטיפול בעיר. הוא מחשש
ענק ארוך במיוחד כדי לנוקות את
שיניו הענקיות, כמו קיסם ענק!

יום אחד, כשההשמש זרחה בשמיים
וציפורים צייצו שירים עליזים,
גномוס הביט דורך המשקפת שלו
וראה שהוא מדאיג. ענק הסלעים
התקרב לעיר! גnomos מיהר לצלצל
בפעמון הגדול שבראש המגדל.

"דינג-דונג! דינג-דונג!" הפעם צלצל
בקול רם. הציפורים שעפו מעל
הכפר הטרפו לאזהרה ומציצו
בקולי קולות. כל הגמדים בכפר ידעו
בדיוק מה לעשות!

בשקט ובזריזות, כמו על קצות האצבעות, הם עזבו את כל מה שהם עושים. אמהות הניחו את סירי המرك שלהן, אבות הפסיקו לחפור במחילות, וילדים עזבו את מושקיהם. כולם נכנסו למחילות המיעדרות שchaproו מתחת לאדמה.

במחילות קצר חsoon, אבל הגמדים לא מפחדים. הם מדליקים פנסים קטנים שעשוים מגחליליות זוהרות, והאור הרך מאיר את המחלילות באבעים קסומים של ירוק, כחול וסגול. הם מתכרובלים יחד על כריות רכות ושמיכות צבעוניות, מספרים סיפורים ושרים שירים שקטים.

הם שרים על האוצרות המופלאים
שיותם אחד ימצאו - אבני נוצצות,
מטבעות זהב, ואולי אפילו שרביט
קסמיים! הם שרים על בתיהם הפטרייה
היפות שלהם, עם הגגות הצבעוניים
והחלונות המעוגלים. והכى הרבה, הם
שרים על הארוחות הטעימות
שיأكلו כשיחזרו למעלה - מפרק
שורשים חמ, לחם טרי ועוגיות פטל
מתוקות.

בזמן שם שרים ומשחקים במלחילות, ענק הסלעים ממשיכן בטיווילו בעיר. צעדיו הנכבדים מריעדים את האדמה, אבל במלחילות העמוקות, הגמדים בקושי מרגישים. הענק מחפש ומחפש, עד שסוף סוף הוא מוצא ענף גדול מספיק. הוא מנקה את שנייו הענקיות, מחין חיון רחב, ואז מחליט שהגיע הזמן לחזור הביתה.

לאחר זמן מה, כשהשקט חוזר לעיר, גנומוס מצלצל שוב בפעם. "דינג-דינג!" הפעם הצלצל עдин יותר, והציפוריים מציצות בשמחה. זה הסימן שהכל בסדר!

הגמדים יוצאים לאט מהמחילות, מביטים סביב בזהירות, ורואים שהעיר שקט ורגוע. השמש עдин מאירה, הפרחים עדים פורחים, והכל נשאר כפי שהיא. הם חוזרים בשמחה לבתי הפטריה שלהם, לעבודות ולמשחקים.

הילדים רצים לגינוט להש��ות את הפורחים האהובים עליהם, ההורים חוזרים למלאתם, וריח של עוגיות טריות שוב מלא את האויר. הגמדים יודעים ש תמיד יש להם מקום בטוח להסתתר בו, ושיחד הם חזקים ויכולים להתמודד עם כל דבר - אפילו עם ענק סלעים ענק!

ונן, בכל פעם שענק הסלעים מגיע,
הgamdim iodim b'diyok ma le'asot.
hem amitzim, hem chanim, v'hani chosov
- hem tamid shomerim ze al ze.
v'biliha, cashem holkim liszon bavti
heptiriah hanochim shalem, hem cholmim
al horefekhot chadashot shmechot
la'hem machr b'nafar haksum shalem.